

og have den Banskælighed, som skulde ligge deri, at en saadan Forening ikke kunde bestaae, saafremt en almindelig Lov om visse Forrettinger, som skulde gives til Brandforeninger i det Hele taget, ikke kom ud inden disse to eller eventuelt tre Aar vare omme, have vi indbragt et Forslag, som ogsaa staaer paa Dagsordenen for iasten, og som afhjælper alle Mangler i saa Henseende, og det berøer ogsaa paa den høitærede Justitsminister at give det sin Tilstemning; det vil berøe paa ham at udvikle det ved at gjøre end yderligere Tilfætninger til det, og saa vil det kunne ledsage denne Lov igjennem begge Thing. Man vil godt begribe, at, naar den lovgivende Forsamling kan lade sig bevæge til at følge Justitsministeren saa langt, som han er gaaet i dette Forslag, for at hjælpe Foreningen igjennem, kan man ikke nægte det andet Forslag, som yderligere sikrer Foreningens Tilværelse, sin Understøttelse, og den Banskælighed er saaledes fjernet.

Jeg skal nu gjøre opmærksom paa, hvori Banskæligheden i det Hele taget ligger, hvad det er, jeg har at indvende imod at beholde denne Lov som Lov, istedetfor at lade den inden en vis bestemt Tid gaae over til at blive Foreningens Statuter. For det Første benytter man her i denne Lov de af Staten lønnebede Embedsmænd i private Forretninger. Naar man vil gaae Paragrapherne igjennem, vil man finde, at det efter § 11 er Amtsforsvalteren, som skal opkræve Brandcontingentet, og man skal lægge Mærke til, at for Diebliffet er der indtraadt en saa stor Forvirring i dette Forhold, at man i Skattebøgerne finder dette Brandcontingent indført. — En saa stor Forvirring har dette Forhold bragt tilveie, at naar man tager en Skattebog i sin Haand, hvor man skal finde Afgiftshynderes Forpligtelse ligeover for det Offentlige, træffer man en privat Betaling til en Forening, som de Bedkommende slet ikke behøve at staae i nogen Forbindelse med. Nu vil man maasselig sig: „Ja, men Amtsforsvalterne blive betalte derfor“; dertil svarer jeg: det er meget godt, men lei saa for Fremtiden Amtsforsvalterne til for Selskabets Bedkommende at opkræve Contingentet, for mig gjerne; men lad det ikke

blive indblandet med den offentlige Indkrævning, lad ikke Amtsforsvalterne komme derhen til, at de sig: paa Grund af den Forretning, der er paabyrdet os, kunne vi ikke udføre de offentlige Forretninger, som paaligge os, og lad det ikke komme derhen til, at man skal kunne sig: paa Grund af, at disse Opkrævninger skulle skee smaaligt rundt om i Landet, kunne vi ikke forandre det hele Opkrævningsystem, som vi nu have. Det er i den Henseende meget rigtigt at frigjøre os for et Baand af denne Natur. Jeg kan forstaae, at dette Forhold maa vedblive i et Par Aars Tid, inden Foreningen kan staae sig andre Midler, eller indtil det bliver klart, at det kun er en privat Sag, som Amtsforsvalterne eller deres Fuldmægtige paa deres Begjæring paatage sig; men udover en vis Grændse behøver man ikke at gaae. Der er en anden Art Embedsmænd, som paakaldes her i Loven, saavel i § 13 som i § 16, til at påaase Udvælgelsen af Taxationsmændene, og til i det Hele taget at have Indseende med denne Sags Gang, og det er Amtsmændene. Nu vil det være det rigtige Thing huske paa, at da vi her gik løs paa at faae Sessionsvæsenet bragt ind under Amtsmændene, da heed det sig, at de havde saameget at bestille, vare saa beskæftigede, at man ikke kunde bebyrde dem med Mere, men her see vi jo, at der er private Forretninger, som de dog for en Deel ere bebyrdede med. Lad os tage de private Forretninger fra dem, saa ere vi idetmindste sikre paa, at der Intet er til Hinder for, at de kunne beskæftige sig med de offentlige Ombud, som vi trænge til. Endvidere begjære vi ogsaa her Magistratens og flere offentlige Embedsmænds Hjælp. Men jeg vil lade Alt dette gaae, jeg vil lade det blive staaende ved, hvad det er, at vi benytte de offentlige og betalte Embedsmænd i denne private Forenings Interesse; thi Staten betaler sine Embedsmænd, og den kan til Nød paalægge dem, hvilken Forretning den vil, saalangt som deres Tid rækker til og deres Dygtighed er stikket dertil. Jeg skal meget gjerne følge en Betragtningssmaaade af den Natur. Mange kunde ved andre Leiligheder gjøre Indsigelse derimod, og jeg har hørt mange Indsigelser gjøre imod Mænd, der paatog sig Forretning-